

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1373-21

ערר 1374-21

לפני כבוד חברי הוועדה:

שירה שגיא, עו"ד - יו"ר

אילן עזרא, רו"ח - חבר

סלטי מערכות חשמל 2000 בע"מ מס' 512930801

באמצעות עו"ד ח'אלד עון

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות

רחוב בן גוריון 38 רמת גן

מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העררים שבפנינו הוגש על החלטות המשיבה לפיהן העוררת אינה זכאית למענק השתתפות בהוצאות קבועות. ערר 1373-21 מתייחס להחלטה בדבר הזכאות למענק עבור החודשים מרץ-אפריל 2020, בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 בנושא מענק סיוע לעסקים בעד השתתפות בהוצאות קבועות בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה מיום 24/04/2021 (להלן: "החלטת הממשלה"); ערר 1374-21 מתייחס להחלטה בדבר הזכאות למענק עבור החודשים מאי יוני 2020, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשי"ף-2020 (להלן: "החוק").
2. בבסיס ההחלטות בהשגות הקביעה כי יש לבחון את שיעור ירידת מחזורי העוררת בהשוואה למחזור ההכנסות בחודשים דצמבר 2019 עד פברואר 2020 (במקום השוואה לחודשים המקבילים בשנת 2019) וזאת על רקע השיקולים הבאים: (א) ירידה חדה בהכנסות החל מחודש דצמבר 2019; (ב) ירידה במספר העובדים (46 בתחילת 2019 ו-19 בסוף 2019 ובתחילת 2020); (ג) הפסקת פעילות עם חלק מלקוחות החברה במהלך שנת 2019.
3. כן יצוין כי בהמשך למסמכים שהגישה העוררת בתיק, טענה המשיבה כי לעוררת עבודה שמשכה עולה על שנה, ובהתאם לכך חל עליה סעיף 8 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. לפיכך, ובהתאם להגדרת "עוסק" הקבועה בהחלטת הממשלה ובחוק, העוררת אינה "עוסק" ועל כן אינה זכאית למענק. בתגובה לכך טענה העוררת כי בהתאם להחלטת הוועדה בערר 1071-21 ק. **סלאמה בע"מ נ' רשות המסים** (22/06/2021), פורסם באתר הוועדה – כמו כל החלטות הוועדה שיוזכרו (להלן), באפשרותה להראות כי עבודותיה אינן נכנסות לגדרי המונח "עבודה ממושכת" אליו מתייחס סעיף 8 לפקודת מס הכנסה. בהודעתה מיום 11/01/2022 הגישה העוררת מסמכים המבקשים לבסס טענה זו. יצוין כי החומרים שהגישה העוררת אינם תומכים באופן

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מספק בטענתה בעניין זה. ואולם, בהתאם להחלטת הוועדה בערר 21-1070 הגר רם **תשתיות בע"מ נ' רשות המסים** (22/06/2021), יש לראות את ההחרגה כמעבירה את נטל ההוכחה בדבר קיומו של קשר סיבתי. לפיכך, ובהתחשב בכך שממילא המשיבה טוענת להעדר קיומו של קשר סיבתי, לא מצאנו טעם להידרש לשאלת תחולת סעיף 8א לפקודת מס הכנסה, ובהתאם ההחלטה תתמקד בטענה בדבר היעדר קשר סיבתי.

4. נשלים ונציין כי במהלך בירור העררים הוגשו מספר תגובות מטעם כל אחד מהצדדים, וכן התקיים דיון באמצעים טכנולוגיים ביום 07/12/2021. למען הנוחות, נתייחס להלן למכלול טענות הצדדים כמקשה אחת.

טענות העוררת

5. בכתב עררה, טוענת העוררת כי נגרמה לה פגיעה בשל משבר הקורונה וזאת מפני שביצוע חווי עבודה קיימים נדחה לאור המצב הכלכלי והתפשטות נגיף הקורונה, ומעבר לכך לא נחתמו חוזים חדשים כתוצאה מהמצב הכלכלי. על רקע האמור, הסעד המבוקש הוא אישור המענק שהיה מחושב בהתאם לנוסחה. נשלים ונציין כי בהתאם להחלטת יו"ר הוועדה העוררת הגישה מסמכים משלימים, לרבות ההסכמים של שלושה מהפרויקטים שלטענתה היו בביצוע ערב פרוץ משבר הקורונה.

6. באשר לקביעת המשיבה בדבר ירידת מחזורים במהלך המחצית השנייה של שנת 2019, העוררת אינה חולקת על כך שחלה ירידת מחזורים ולטענתה הדבר נבע מסיום עבודות לפי הסכמים עם חברות עימם היתה עובדת באופן רציף. כך, לטענת העוררת במצב רגיל היו צפויות להגיע הזמנות חדשות אך בשל משבר הקורונה לא נחתמו הסכמים חדשים.

7. בהחלטתנו מיום 17/08/2021 התבקשה העוררת, בין היתר, להבהיר מה הוביל למחזורי העסקאות הגבוהים במיוחד בחודשים אפריל, מאי ויוני 2019; בתגובתה הסבירה העוררת כי אין סיבה מיוחדת מלבד פעילות שוטפת רגילה של העוררת, וזאת בשים לב לכך שהעוררת מבצעת עבודות עם חומר גלם המוביל לכך שהחשבוניות המופקות הן בסכומים גבוהים.

8. בתשובה לשאלת הוועדה, ציינה העוררת כי במהלך שנת 2019 הסתיימה ההתקשרות עם חמישה לקוחות בהיקף כולל של כ- 25 מיליון ₪, ונערכו התקשרויות עם שני לקוחות חדשים בהיקף כולל של כ- 21 מיליון ₪. יצוין כי מפירוט מאוחר יותר שהגישה העוררת לבקשת הוועדה עולה כי העבודות שבוצעו עבור כל חמשת הלקוחות הסתיימו במחצית השנייה של שנת 2019 ואף מאוחר מכך ומועד התשלום האחרון התקבל בשלהי שנת 2019 ואף מאוחר מכך. כן יצוין כי עד כה לא נחתם הסכם נוסף אף עם לא אחד מלקוחות אלה, וזאת על אף שמפירוט העוררת את זכויותיה במכרזים בסוף שנת 2019 ובתחילת שנת 2020 (שצורפו לתגובתה מיום 11/01/2022) עולה כי זכתה בשני מכרזים של אחד מלקוחותיה הקבועים.

9. נשלים ונציין כי ההתקשרויות עם הלקוחות החדשים של העוררת נערכו בחודשים ספטמבר ודצמבר 2019 (התקשרויות בשווי 10.8 מיליון ₪ וכ- 6 מיליון ש"ח, בהתאמה) ומאי 2020

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- (התקשרות בשווי כ- 4 מיליון ש"ח שנערכה ככל הנראה בהמשך להסכם מסגרת מחודש ספטמבר 2019).
10. כן יצוין כי לבקשת הוועדה ביום 11/01/2022 פירטה העוררת אודות המכרזים בהם הגישה הצעות החל מחודש יולי 2019 ועד לחודש מרץ 2020 ומהפירוט עולה כי זכתה בשלושה מכרזים בחודשים יולי, ספטמבר ונובמבר 2019. העוררת לא הבהירה האם הזכיה במכרזים הבשילה לכדי הסכם ערב פרוץ המשבר.
11. בתמיכה לטענתה בדבר עיכוב בביצוע חוזה עבודה קיימים, צירפה העוררת מכתב נלווה מטעמה ביחס להתקשרויות עם הלקוחות החדשים של העוררת שפורטו לעיל, וביחס לשניים מהם צירפה מכתב מטעם הלקוח בו מוסבר כי חלו עיכובים על רקע משבר הקורונה.
12. מפירוט שהגישה העוררת לבקשת הוועדה עולה כי ערב פרוץ משבר הקורונה עבדה העוררת על חמישה פרויקטים – שלושה הם הפרויקטים נושא ההתקשרויות עם לקוחותיה החדשים (שכאמור, אחד מהם נחתם בחודש מאי 2020) ושניים נוספים שלא הוזכרו עד כה.
13. בתשובה לשאלת הוועדה בדיון בדבר עליית מחזורי העסקאות במחצית השנייה של שנת 2020, השיב ב"כ העוררת כי ככל הנראה "אחרי שהסגר הראשון הסתיים אפשר היה ביוני לשלוח את המפקחים, על מנת שישלמו צריך שייצא המפקח מטעם המזמינה לבדוק, ואז לשלם לי שוטף + 30 – 60 – 90" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 20 עד 22).
14. באשר לטענת העוררת כי בשל המשבר לא נחתמו חוזים חדשים, במעמד הדיון ציין ב"כ העוררת כי בתקופה הרלבנטית לעררים היה קשה לגייס עבודות חדשות (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 24-25), ובהודעה המשלימה מיום 11/01/2022 ציין ב"כ העוררת כי העוררת לא חתמה ולו הסכם אחד בין החודשים יוני 2020 לדצמבר 2020.

טענות המשיבה

15. בהמשך לטענת המשיבה בדבר ירידת מחזורים, התבקשה המשיבה להסביר מדוע החליטה לחשב את מחזור העסקאות החלופי (אשר ביחס אליו תיבחן ירידת המחזורים) בהתבסס על מחזורי העסקאות של החודשים דצמבר 2019 עד פברואר 2020 ולא בהתבסס על מחזור העסקאות הממוצע של החודשים יולי 2019 עד פברואר 2020. בתשובתה הבהירה המשיבה כי לדידה אין לחשב את מחזור העסקאות החלופי כאמור וזאת מפני שמגמת הירידה במחזורי העסקאות "התייצבה" רק בחודש נובמבר 2019. כן ציינה כי חישוב שיכלול את מחזורי העסקאות בנובמבר 2019 אף הוא מוביל למסקנה כי לא חלה ירידת מחזורים בשיעור המזכה במענק. כן הפנתה המשיבה את תשומת הלב לכך שמשנת 2015 העוררת לא דיווחה על מחזור עסקאות נמוך כמו בחודשים נובמבר 2019 עד פברואר 2020, ולכך שמדובר בירידת מחזורים נמשכת, לה אין תקדים בהתנהלות העוררת. לכן, לטענת המשיבה לא ניתן לקבל את טענת העוררת כי מדובר בהפוגה שגרתית בקבלת עבודות.
16. באשר לטענת העוררת כי חלו עיכובים בעבודותיה, מציינת המשיבה כי עבודות הבניה הוחרגו מההגבלות שהוטלו על המשק והתאפשרו במהלך כל תקופת הזכאות והסגרים. בתמיכה לכך,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מפנה המשיבה לכך שהחל מחודש אוגוסט 2020 חלה עליה דרסטית בהכנסות העוררת והעליה נמשכה אף בחודשים ספטמבר ודצמבר 2020 בהם הוטלו סגרים.

17. משלימה המשיבה וטוענת כי למעשה כל הפגיעה שחוותה העוררת היא בדחיית הכנסות למועד מאוחר יותר, וזאת בשונה מאבדן הכנסות. במעמד הדיון הובהר כי כוונת המשיבה להכנסות שהתקבלו באיחור (בשונה מהכנסות שדווחו באיחור), וזאת על רקע העלייה במחזורי העסקאות של העוררת החל במחצית השניה של שנת 2020 וכן בשנת 2021. לטענת המשיבה, מקום בו העוררת קיבלה את כל הכנסותיה (גם אם באיחור), תשלום מענקים יוביל למעין "פיצוי ביתר".

דיון והכרעה

התשתית המשפטית

18. סעיף 1(ב) להחלטת הממשלה וסעיף 8(2) לחוק קובעים כי אחד מתנאי הזכאות למענק הוא כי חלה ירידת מחזורים בהכנסותיו של מבקש המענק, בשיעור הקבוע באותו הסעיף. ככלל, שיעור ירידת המחזורים נבחן באמצעות השוואה בין מחזור העסקאות שדווחו למע"מ בתקופה עברה מבוקש המענק (להלן: "**תקופת הזכאות**"), ובענייננו – התקופות מרץ-אפריל 2020 ומאי-יוני 2020 לבין מחזור העסקאות שדווחו למע"מ בחודשים המקבילים בשנת 2019 (להלן: "**תקופת הבסיס**"). וזאת על סמך ההנחה כי אלמלא משבר הקורונה, מחזור עסקאותיו של מבקש המענק בתקופת הזכאות היו כמחזור עסקאותיו בתקופת הבסיס (וראו דברי ההסבר להצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020, ה"ח 1341, עמ' 453).
19. תנאי זכאות נוסף הרלבנטי לענייננו הוא דרישת הקשר הסיבתי הקבועה בסעיף 1(ג) להחלטת הממשלה ובסעיף 8(3) לחוק, שהיא הדרישה כי הירידה במחזורי העסקאות כאמור לעיל נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה.
20. כפי שנקבע בהחלטות קודמות של ועדת הערר, ככלל תעמוד הנחה עובדתית הניתנת לסתירה בדבר קיומו של הקשר הסיבתי (וראו למשל ערר 1026-21 **נתי זיו – סטודיו זיו בע"מ נ' רשות המסים** (05/05/2021), פורסם באתר הוועדה- כמו כל החלטות הוועדה שיוזכרו בהמשך) פסקאות 21-25 להחלטה והמובאות המוזכרות בהם).
21. ההנחה העובדתית עלולה להיסתר וזאת בהתקיים אינדיקציות שיש בהן כדי לערער אותה. במצב זה נטל ההוכחה עובר למבקש המענק ועליו להוכיח כי ירידת המחזורים נגרמה ממשבר הקורונה (וראו למשל ערר 1268-21 **נ.ע. הנדסה וייזמות** (2001) **בע"מ נ' רשות המסים** (22/08/2021), פסקה 28 להחלטה, ערר 1133-21 **מאסטר ביי בע"מ נ' רשות המסים** (19/05/2021), ערר 1037-21 **ע. חורי דאמוני בע"מ נ' רשות המסים** (20/06/2021)).
22. שאלת הקשר הסיבתי יכולה להתעורר מקום בו עולה הספק האם אירוע אחר הוא שגרם לירידת המחזורים (לדוגמא, במצב של שינוי מתכונת הפעילות של מבקש המענק כגון פיצול

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הפעילות לשני עסקים נפרדים), אך היא גם יכולה להתעורר לעניין היקף ירידת המחזורים אותו ניתן לייחס למשבר הקורונה, לדוגמא במצב בו עולה הרושם כי מחזור העסקאות בתקופת הבסיס אינו משקף את פעילותו הרגילה של מבקש המענק ועל כן שלא ניתן היה לצפות לכך שמחזור העסקאות בתקופת הבסיס יחזור על עצמו בתקופת הזכאות.

23. ביחס למקרה בו מתעוררת שאלת הקשר הסיבתי לעניין היקף ירידת המחזורים אותו ניתן לייחס למשבר הקורונה, נקבע כי בנסיבות מיוחדות ישנה הצדקה לבחון את ירידת המחזורים שלא בהתאם למחזור העסקאות בתקופת הבסיס כפי שדווחה למע"מ וזאת כדי לעמוד על הנזק שנגרם בגלל משבר הקורונה ולא מסיבות אחרות (ראו לדוגמא ערר 1138-21 **אגדלייט נ' רשות המסים** (31/05/2021), ערר 1088-21 **ש.ש.ג. רפאלו (ניהול מותג) נ' רשות המסים** (03/06/2021) (להלן: "**ערר 1088-21**"), ערר 1167-21 **אפרים ויינשטיין עורכי דין נ' רשות המסים** (30/08/2021).

24. מקום בו עולה החשש כי מחזורי תקופת הבסיס אינם משקפים באופן מהימן את היקף הפעילות הרגיל של מבקש המענק, המשיבה רשאית לערוך חישוב חלופי, במקום ההסתמכות על הדיווחים למע"מ כפי שהם, וביחס אליו לבחון את ירידת המחזורים.

מן הכלל אל הפרט

25. בתמצית, טענת המשיבה היא כי לא ניתן לבחון את ירידת מחזור העסקאות של העוררת בתקופות הזכאות ביחס למחזור עסקאותיה בתקופות הבסיס. טענה זו נסמכת על ירידה בהכנסות העוררת במחצית השנייה של שנת 2019 וכן סיום עבודת העוררת עם שני לקוחות משמעותיים וירידה במספר עובדי העוררת במהלך שנת 2019. בהקשר זה עומדת המשיבה על כך שהמגמה בדבר ירידת המחזורים "התייצבה" רק בחודש נובמבר 2019, וכן טוענת כי לעוררת לא היו הכנסות חודשיות כה נמוכות מאז שנת 2015.

26. לאחר בחינת החומרים שהוגשו, לא מצאנו לקבל את טענת המשיבה בדבר עזיבת הלקוחות ככזו המסבירה את ירידת המחזורים ובהתאם כצופה את הכנסות העוררת בחודשי הזכאות; כך גם לא שוכנענו כי יש בירידה במספר העובדים כדי להעיד על ירידה בפעילות המנתקת את הקשר הסיבתי.

27. ואולם, אין לכחד כי ניתן לזהות מגמת ירידה במחזורי ההכנסות של העוררת בסוף שנת 2019. כדי לסבר את האוזן נציין כי מחזור עסקאותיה של העוררת ברבעון הרביעי של שנת 2019 היווה כ-12% בלבד מסך הכנסותיה באותה השנה; מבדיקה של נתוני העוררת עולה כי הפעם הקודמת בה היה רבעון עם הכנסות נמוכות כל כך היה בשנת 2017. במחזור העסקאות הדו חודשי של ינואר ופברואר 2020 אמנם נרשמה עליה מסוימת אך עדיין מדובר במחזור עסקאות המהווה כרבע ממחזור העסקאות הדו חודשי הממוצע של העוררת בשנת 2019. בנסיבות המקרה שבפנינו, בנתונים אלה יש כדי לערער את ההנחה העובדתית בדבר קיומו של קשר סיבתי.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

28. ההסבר היחיד של העוררת לירידת המחזורים הוא כי דובר ב"הפוגה" בקבלת הכנסות, והסבר זה אנו מתקשים לקבל; ראשית, לאחר חתימת שני הסכמים בהיקפים משמעותיים בחודשים ספטמבר ודצמבר 2019, ניתן לראות עליה בהכנסות אך כאמור עדיין דובר בהכנסות נמוכות יחסית להכנסות הדו חודשיות בשנת 2019; מעבר לכך, בהתחשב בכך שמאז אמצע שנת 2017 לא נרשם במחזורי העסקאות של העוררת רצף כאמור של מחזורי הכנסות בסדר גודל זה ניתן היה לצפות להסבר שהוא מעבר ל"שגרה" של פעילות החברה, והסבר כאמור לא ניתן.
29. לכל זאת מצטרפת העובדה כי מחזור העסקאות של העוררת בשנת 2019 הוא גבוה במיוחד; כמעט כפול ממחזור עסקאותיה בשנים 2017 ו-2018. כן נציין כי מחזור העסקאות של העוררת בשנת 2020 מעט גבוה יותר ממחזורי העסקאות בשנים 2017 ו-2018. בפי העוררת לא היה הסבר מהותי למחזורי העסקאות הגבוהים בשנת 2019 שחלקם בתקופות הבסיס שבפנינו- מחזור העסקאות בחודשים מאי-יוני 2019 היווה יותר מרבע מסך הכנסותיה של העוררת בשנת 2019. גם מטעם זה אנו מתקשים להחיל בנסיבות מקרה זה את ההנחה כי מחזורי העסקאות בתקופות הבסיס היו צפויים לחזור על עצמם בתקופות הזכאות.
30. בנסיבות אלה, מצאנו כי קמה הצדקה לבחון את ירידת המחזורים שלא ביחס לדיווחי העוררת למע"מ, שכן לא נחה דעתנו כי העוררת היתה יכולה לצפות להכנסות בתקופות הזכאות בהיקפים דומים להיקפי ההכנסות בתקופות הבסיס.
31. ככלל, במקרה של עסק עם הכנסות תנודתיות, ניתן לערוך ממוצע שנתי בהתאם להכנסות שנת 2019 (וראו למשל ערר 1491-21 אק-סייט. **קום בע"מ נ' רשות המסים** (12/01/2022)); ערר 1413-21 **אכרם מחאג'נה, משרד עורכי דין נ' רשות המסים** (27/10/2021)).
32. ואולם, בנסיבות המקרה שבפנינו נראה כי הדבר לא יהיה מוצדק, בהעדר הסבר לירידת המחזורים הנמשכת בסוף שנת 2019 ועל רקע חריגות ההכנסות בשנת 2019 כפי שצוין לעיל. זאת, מפני שלא נשללה האפשרות כי לפחות חלק מירידת המחזורים נגרמה מקיומן של הכנסות חריגות בשנת 2019 ביחס לשנים קודמות וכן מירידה בפעילות שהחלה עוד לפני משבר הקורונה.
33. לפיכך מצאנו כי ישנה הצדקה לקביעת תקופה חלופית (וראו: ערר 1088-21; ערר 1185-21 **יגאל חיון בע"מ נ' רשות המסים** (22/08/2021), ערר 1108-21 **הנס פשן בע"מ נ' רשות המסים** (22/06/2021)). לאחר בחינת הסבריה של המשיבה, ועל רקע מכלול העובדות שפורט, הגענו למסקנה כי החלטתה של המשיבה היתה סבירה, ולא מצאנו מקום להתערב בה.
34. נשלים ונציין כי גם מבחינת שיעור ירידת המחזורים ביחס לתקופה ארוכה יותר, כגון מחודש ספטמבר 2019 ועד לפברואר 2020 או קצרה יותר כגון חודשים ינואר ופברואר 2020 עולה כי לא חלה ירידת מחזורים בשיעור המזכה למענק.
35. בשולי הדברים ובבחינת למעלה מן הצורך נעיר כי לא שוכנענו באופן מספק בדבר היקף הפגיעה שנגרמה לעוררת בשל המשבר. הטענות נטענו באופן כללי וללא תימוכין משמעותיים; באשר לטענת העוררת כי מתוך חמישה פרויקטים שביצעה ערב פרוץ המשבר (חמשת הפרויקטים כוללים גם פרויקט שההתקשרות עבורו נחתמה רק בחודש מאי 2020 ושבהתאם לפירוט שהגישה העוררת העבודה בו היתה אמורה להתחיל רק בחודש מאי 2020), הגישה העוררת מכתב אחד בלבד מטעם הלקוח המתאר פגיעה מסוימת בשל המשבר וכן מכתב מהלקוח עימו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

נחתם הסכם בחודש מאי 2020 – כך שככל שחלו עיכובים בשל הקורונה ביחס לפרויקט זה, הם ממילא השפיעו רק על תקופת הזכאות מאי-יוני 2020.

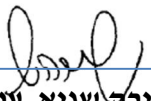
36. כמו כן, במעמד הדיון, בתשובה לשאלת הוועדה הסביר ב"כ העוררת כי הסיבה לעליית המחזורים בחודשים שלאחר תקופת הזכאות שבפנינו היתה שהתאפשר לקבל אישור ותשלום על עבודות שבוצעו. בנסיבות אלה לכאורה עולה השאלה האם דחיית תשלום בשל המשבר מהווה פגיעה המזכה במענק; ואולם, איננו נדרשים להכריע בשאלה זו במקרה שבפנינו.

37. נוכח כל האמור, העררים נדחים. אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02/03/2022, בהעדר הצדדים.

אילן עזרא, רו"ח
חבר

שירה שגיא, עו"ד
יו"ר הוועדה